

Sis so tõ salma jääp.
 Sest murrest ei sa abbi,
 Ei ka sest kurbusest,
 Ent dige palwe läbbi
 Saap abbi Jsa käest.

3. Sa, armas Jsa, tijat,
 Mes kahjus tullep meil':
 So lastile kif säet,
 Mes hä ninä tarbis neil'.
 Mes sinna ette-wõttat,
 Se peap sündima;
 Ni kui sa essi tahhat,
 Ni peap ollema.

4. Kif wõit sa, Jssand, tetta,
 Sest sul om rohke nõum,
 So tõ om häste nätta,
 So wiis om selge aum.
 Kes suttap wasta panda,
 Kui tahhap sinno meel
 So lastil' abbi anda,
 Siin häddan ilma pääl!

5. Mo heng, sis loda rõõmsast

Mink passe julgede,
 Kül Jummal ligest häddast
 So päästap heldeste.
 Se armo tundi oda,
 Sis tullep abbi sull',
 Mink peat rõmo sama,
 Kui kannatet om kül.

6. Oh jätta murret mahha,
 Ke sõand waiwawa;
 Ei Jummal sedda tahha,
 Et ollet kurblik sa.
 So tõ ei olle, säda
 Neid asju ilma pääl;
 Kül Jummalal om teda,
 Mes kaswus tullep tääl.

7. Kif temma hoolde anna,
 Ke targast wallitsep,
 Sis wõit sa immes panna,
 Kuis tõ kif kõrda läap.
 Se waiw saap pea kääntus,
 Mes weel so kurbastap:
 Rõõm Jummalast saap antus,
 Kui omma aiga näep.